

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117221269
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3117221269.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovej a JUDr. Ľubice Bajzovej v spore žalobcu: P. T., trvale bytom M., zast. Advokátska kancelária JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Pred poľom 1652, Trenčín, IČO: 36 857 882, proti žalovanému: ERROX s.r.o., so sídlom 28. októbra 1176/37, Trenčín, IČO: 46 728 252, zast. advokátska kancelária Hulín s.r.o., so sídlom Hurbanova 20, Trenčín, IČO: 50 647 679, o odstránenie stavieb, o odvolaniach žalobcu i žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. septembra 2020, č.k. 14C/62/2017-255, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o zamietnutí žaloby a vo výroku IV. o náhrade trov konania o žalobe **p o t v r d z u j e**.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o náhrade trov konania o vzájomnej žalobe **m e n í** tak, že žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe.

III. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie o vzájomnom návrhu žalovaného na zriadenie vecného bremena v prospech vlastnícka stavby predajného stánku č. X, nachádzajúceho sa na parcele č. XXX/X a predajného stánku č. X, nachádzajúceho sa na parcele č. XXX/X. v k.ú. S., spočívajúce v práve tieto pozemky užívať, zapísaného na LV č. XXXX, v k.ú. S.. Výrokom II. žalobcovi v späťvzatej časti proti žalovanému priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Výrokom III. žalobu zamietol. Výrokom IV. žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania vo veci samej proti žalobcovi.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému, aby odstránil na vlastné náklady - stavby predajný stánok (box) č. X a predajný stánok (box) č. X - stojace na pozemku KN-C s parc. č. XXX/X., zastavané plochy a nádvoría o výmere 3.123 m², pozemku KN-C s parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 15 m² a na pozemku KN-C s parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 24 m², evidované v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX pre k.ú. S., do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Zároveň žiadal zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka predajných stánkov č. X a č. X, spočívajúce v užívaní príľahlých pozemkov tam špecifikovaných.

4. Žalovaný počas konania vzal svoj návrh na zriadenie vecného bremena späť a v dôsledku späťvzatia vzájomnej žaloby, za súhlasu žalobcu, súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil. Predmetom sporu zostalo iba odstránenie sporných stánkov č. X a X.

5. Súd prvej inštancie sa najskôr zaoberal aktívnou a pasívnou vecnou legitimitáciou strán v spore.

6. Z listu vlastníctva č. XXXXX (pôvodný LV č. XXXX) v k.ú. S. súdu prvej inštancie vyplývalo, že ako vlastník pozemkov KN-C parciel č. XXX/X., č. XXX/X, č. XXX/X je vedená obchodná spoločnosť REALITY-NÁJOMNÉ DOMY, a.s. so sídlom Potočná 12/A, Bratislava, titulom nadobudnutia je rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 12C/149/2013 o určení vlastníckeho práva (právoplatný 14.8.2019).

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že aktívnu vecnú legitimitáciu na podanie žaloby o ochranu vlastníckeho práva má iba vlastník sporných nehnuteľností a tým je spoločnosť Portos Real Estate, a.s., so sídlom v Českej republike, Navrátilova 666/7, Praha - Nové Město, IČO: 087 19 322, právny nástupca spoločnosti REALITY - NÁJOMNÉ DOMY, a.s., so sídlom Potočná 12/A, Bratislava, IČO: 36 347 507.

8. V žalobe označený žalobca nemá podľa súdu prvej inštancie aktívnu vecnú legitimitáciu na podanie tejto žaloby, pretože nie je nositeľom práva, ktorého sa domáha. Preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

9. Nad rámec uvedeného právneho posúdenia súd prvej inštancie konštatoval, že ani za predpokladu, ak by sa touto žalobou domáhal súdnej ochrany skutočný vlastník nehnuteľností, nebolo by možné žalobe vyhovieť postupom podľa § 135c ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, lebo súdnej ochrany sa v tomto prípade možno domáhať iba vtedy, ak ide o neoprávnené zásahy do vlastníckeho práva. K uvedenej téze prijal súd prvej inštancie podrobnú argumentáciu.

10. Zastavenie konania o vzájomnej žalobe zaviniť podľa súdu prvej inštancie žalovaný jej späťvzatím, následkom čoho priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania za procesný úspech v plnej výške podľa § 256 ods. 1 CSP.

11. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému, ktorý by mal nárok na ich náhradu, ich náhradu nepriznal, lebo si ich neuplatnil.

12. V zákonom stanovenej lehote podal proti výroku III. tohto rozsudku odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

13. Žalobca sa nestotožnil s posúdením aktívnej vecnej legitimitácie súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie konštatoval, že aktuálnym vlastníkom pozemkov je spoločnosť Portos Real Estate SE a on nie je nositeľom práva, ktorého sa domáha. Z toho dôvodu v konaní pred súdom prvej inštancie, podaním zo dňa 8.9.2020, navrhol zmenu žalobcu podľa § 80 CSP. Tú odôvodnil tým, že na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 12C/149/2013-414, právoplatného dňa 14.8.2019, bolo určené výlučné vlastníctvo uvedených pozemkov z dôvodu absolútne neplatnej kúpnej zmluvy zo dňa 25.6.2006, uzavretej medzi touto spoločnosťou a žalobcom ako kupujúcim tak, že ich výlučným vlastníkom je obchodná spoločnosť REALITY-NÁJOMNÉ DOMY, a.s., ktorá dňa 18.2.2020 zmenila svoju právnu formu na európsku spoločnosť Portos Real Estate SE. Súd prvej inštancie podľa žalobcu nesprávne posúdil tento návrh, keď ho zamietol a nepripustil zmenu na strane žalobcu z dôvodu, že k takejto zmene môže dôjsť len pre právnu skutočnosť, ktorá nastala po začatí konania a rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 12C/149/2013-414, len deklaroval právny stav bez zmeny právnych vzťahov. Žalobca mal za to, že takéto právne posúdenie neobstojí, lebo za právnu skutočnosť odôvodňujúcu zmenu subjektov na strane žalobcu je potrebné považovať zmenu vlastníckeho práva k pozemkom, ktorá vyplýva z evidencie katastra nehnuteľností, ktorá nesporne nastala až po začatí konania. Podľa žalobcu boli splnené všetky zákonné predpoklady na aplikáciu § 80 CSP. V tejto súvislosti žalobca upozornil na § 70 zákona o katastri nehnuteľností a na normatívne vyjadrenie zásady hodnovernosti katastra nehnuteľností. Žalobca z uvedeného vyvodzoval, že až na základe uvedeného rozsudku bol ako vlastník pozemkov evidovaný on ako žalobca a zápis tejto zmeny v katastri nehnuteľností na základe právoplatného rozhodnutia súdu je potrebné nepochybne považovať za právnu skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o

ktorých sa koná. Tieto závery potom vyvracajú vecnú správnosť záveru súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, keďže mala byť vykonaná zmena na strane žalobcu v zmysle § 80 CSP.

14. V ďalšej časti odvolania sa žalobca podrobne vyjadril k úvahám súdu prvej inštancie, ktoré zaujal nad rámec dôvodov zamietnutia žaloby.

15. Vzhľadom k tejto argumentácii žalobca žiadal odvolací súd o zrušenie napadnutého rozsudku a o vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania o späťvzatej vzájomnej žalobe podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

17. Žalovaný uviedol, že v čase jeho vyjadrenia k žalobe a vzájomného návrhu na zriadenie vecného bremena zo dňa 2.2.2018 bol žalobca evidovaným vlastníkom sporných pozemkov. Preto svoj vzájomný návrh založil najmä na žalobcom tvrdenej skutočnosti, že je vlastníkom nehnuteľností, ku ktorým v reakcii na žalobu žiadal zriadiť vecné bremeno. Po vykonaní dokazovania bol nútený vziať svoj vzájomný návrh na zriadenie vecného bremena späť v dôsledku jemu (na rozdiel od žalobcu) neznámej skutočnosti, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby, najmä, že nie je vlastníkom sporných pozemkov. Žalovaný upozornil na skutočnosť, že žalobca ako člen predstavenstva a akcionár (spriaznená osoba) spoločnosti REALITY-NÁJOMNÉ DOMY, a.s. musel mať pri podaní žaloby v tejto veci vedomosť o prebiehajúcom konaní o určenie vlastníctva vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/149/2013. Žalovaný zastával názor, že vzhľadom na zistený skutkový stav súd prvej inštancie nesprávne postupoval pri skúmaní prvku individualizácie, keď pri rozhodnutí o náhrade trov konania v dôsledku späťvzatia vzájomného návrhu nezohľadnil osobité okolnosti tohto prípadu, najmä nezohľadnil skutočnosť, že pri podaní vzájomného návrhu vychádzal z jednoznačne preukázanej skutočnosti, že žalobca bol evidovaným vlastníkom pozemkov, ku ktorým navrhol zriadiť vecné bremeno. Žalovaný vyzdvihol fakt, že nebol účastníkom konania o určenie vlastníctva vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/149/2013, nemal teda žiadne informácie o tomto konaní na rozdiel od žalobcu.

18. Žalovaný nemal záujem na súdnom spore, navrhoval v minulosti žalobcovi dohodu. Žalobca nereflektoval vôbec na návrhy žalovaného a podal žalobu na odstránenie stavby.

19. Podiel žalobcu na vzniku sporu bol preto podľa presvedčenia žalovaného rozhodujúci, pričom k podaniu vzájomného návrhu z jeho strany došlo až v priebehu sporu začatého žalobcom ako obranná reakcia. Svoj postoj, na rozdiel od žalobcu, považoval žalovaný za hospodárny. Ihneď, ako po vykonaní dokazovania zistil, že žalobca podal žalobu ako nevlastník, zobral svoj protinávrh späť, nechcel so svojim vzájomným návrhom naďalej viesť spor. V prípade, ak by svoj vzájomný návrh po vykonaní dokazovania nevzal späť a viedol spor naďalej, čelil by zamietnutiu svojho vzájomného návrhu. V takom prípade by síce rovnako bol zaviazaný nahradiť trovy konania žalobcovi v prípade, ak by sa ich žalobca domáhal, avšak okrem vyššie špecifikovaných osobitých okolností tohto prípadu by bolo zrejmé, že žalovaný trval na svojom návrhu, hoci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, z ktorého mu priamo na pojednávaní bolo zrejmé, že žaloba a vzájomný návrh budú zamietnuté. Žalovaný teda zaujal diametrálne odlišný postoj ako žalobca. Mal za to, že samotný jeho postoj je dôvod hodný osobitého zreteľa podľa § 257 CSP.

20. Na základe tejto argumentácie žalovaný žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok vo výroku II. zmenil a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania voči nemu v späťvzatej časti. Zároveň žiadal od žalobcu náhradu trov odvolacieho konania.

21. K podanému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

22. Žalovaný tvrdil, že neboli splnené podmienky pre zmenu na strane žalobcu z rovnakých dôvodov, ako to skonštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie podľa mienky žalovaného postupoval ohľadne napadnutého výroku správne po procesnej aj vecnej stránke, preto žiadal rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

23. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť vo výroku II. podľa § 388 CSP a potvrdiť vo výrokoch III. a IV. podľa § 387 ods. 1 CSP.

24. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tomto rozsahu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

25. Odvolací súd sa najskôr venoval odvolaniu žalobcu. Po jeho vyhodnotení odvolací súd pristúpil k odvolaniu žalovaného.

26. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie jeho aktívnej vecnej legitímácie v konaní. Tvrdil, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil jeho návrh na zmenu žalobcu podľa § 80 CSP, ktorým v priebehu konania pred súdom prvej inštancie žiadal, aby do konania na jeho miesto vstúpila spoločnosť Portos Real Estate SE (pôvodne obchodná spoločnosť REALITY-NÁJOMNÉ DOMY, a.s.). Žalobca trval na závere, že až po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná. Za túto právnu skutočnosť považoval zmenu vlastníckeho práva k pozemkom v katastri nehnuteľností na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 12C/149/2013-414.

27. Žalobca tak odvolanie proti rozhodnutie vo veci samej odôvodňuje tým, že právoplatné unesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej (o neprípustení zmeny na strane žalobcu podľa § 80 CSP), má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, lebo táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (teda ak by súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu, nedošlo by k zamietnutiu žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v konaní), a to v zmysle § 365 ods. 2 CSP.

28. Podľa § 80 ods. 1 CSP ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

29. Konanie, ktorého výsledkom bol rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 12C/149/2013-414, bolo vedené o určenie vlastníckeho práva k pozemkom, o ktoré v tomto konaní ide (z ktorých žalobca žiadal odstrániť stavby žalovaného). V uvedenom konaní vystupovala na strane žalobcu obchodná spoločnosť REALITY-NÁJOMNÉ DOMY, a.s. a na strane žalovaného P. T. (teda žalobca v tejto veci). Žalobe Okresný súd Trenčín vyhovel a určil, že obchodná spoločnosť REALITY-NÁJOMNÉ DOMY, a.s. je vlastníkom nehnuteľností, o ktoré v tomto konaní ide, keďže právny úkon, ktorým tieto nehnuteľnosti previedla táto obchodná spoločnosť na P. T., bol absolútne neplatný. Uvedené konanie začalo dňa 12.9.2012. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.8.2019.

30. Konanie v tejto veci začalo dňa 18.12.2017.

31. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého v tomto prípade nenastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorým sa koná, po začatí konania. Súd prvej inštancie vecne správne neprípustil návrh žalobcu na zmenu žalobcu podľa § 80 CSP.

32. Platí totiž, že rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 12C/149/2013-414, o určení vlastníckeho práva, má deklaratórny charakter. Vlastnícke právo toto rozhodnutie nekonštituovalo (nezakladalo jeho existenciu), lež iba osvedčovalo. Tomu jednoznačne zodpovedajú i viaceré ustanovenia katastrálneho zákona (zákona č. 162/1995 Z.z.) a Občianskeho zákonníka. Podľa § 34 ods. 2 katastrálneho zákona, ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom, a to záznamom (záver, že túto skutočnosť vyznačuje okresný úrad práve záznamom, plynie z označenia rubriky „záznam“ k § 34 katastrálneho zákona, pričom oddiel druhý katastrálneho zákona označuje „zápis práv k nehnuteľnostiam“ s tým, že § 4 ods. 1 katastrálneho zákona stanovuje, že práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom, záznamom a poznámkou).

Záznam v zmysle § 5 ods. 2 katastrálneho zákona je úkonom okresného úradu plniaci evidenčné funkcie, ktorý nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam. Podľa Občianskeho zákonníka absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 pôsobí ex tunc (od počiatku), t.j. akoby nikdy ani nevznikol. Rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 12C/149/2013-414, rozhodol o určení vlastníckeho práva na základe prejudiciálne vyriešenej otázky, že kúpna zmluva pozemkov, o ktoré v tomto konaní ide, predávajúcej obchodnej spoločnosti REALITY-NÁJOMNÉ DOMY, a.s. na kupujúceho P. T., je absolútne neplatným právnym úkonom. Z uvedeného plynie, že k prevodu vlastníckeho práva k pozemkom zo spoločnosti REALITY-NÁJOMNÉ DOMY, a.s. na P. T. nikdy nedošlo. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že tieto pozemky boli (po realizácii absolútne neplatnej kúpnej zmluvy) vkladom zapísané do katastra nehnuteľností na kupujúceho P. T. (ktorý tak figuroval istý čas, a to i v čase začatia tohto konania a čiastočne i v jeho priebehu, v katastri nehnuteľností ako ich vlastník, no tento právny stav nekorešpondoval skutočnosť). To je následkom princípu kauzálnej tradície, podľa ktorého bez platného titulu (v tomto prípade kúpnej zmluvy) nemôže prísť k prevodu vlastníctva (uvedené má jednoznačný základ v § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak). Pre úplnosť zostáva dodať, že ani údaj na liste vlastníctva v časti titul nadobudnutia - rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 12C/149/2013-414 - nemení nič na tejto argumentácii vzhľadom na to, že podľa § 7 katastrálneho zákona údaj o titule nadobudnutia netvorí údaj, na ktorý sa vzťahuje hodnovernosť údajov katastra nehnuteľností (§ 70 katastrálneho zákona).

33. Súhrn týchto dôvodov nutne ústi do záveru, že po začatí tohto konania nenastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo práv alebo povinností, o ktorých sa konaná. Deklaratórne rozhodnutie Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 12C/149/2013-414, ani následne vykonaný záznam okresným úradom v katastri nehnuteľností na podklade tohto rozhodnutia, nie sú právnou skutočnosťou, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná.

34. Potom je vecne správne i meritórne rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní, keďže nie je vlastníkom sporných nehnuteľností, z ktorých žiada odstrániť stavby žalovaného. Ostatné námietky žalobcu vzťahujúce sa k meritu veci preto neboli vzhľadom na vecne správny záver o zamietnutí žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu právne relevantné, nakoľko „nedostatok vecnej legitimácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.3.2016, sp. zn. 3 Cdo 358/2015, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 75/2016). Zostáva dodať, že domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva mohol vlastník aj vtedy, ak mu nesvedčí zápis v príslušnej evidencii nehnuteľností, resp. z evidencie nehnuteľností vyplýva opak (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 389/99 a rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 77/2000).

35. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v napadnutom výroku III., ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, a v závislom výroku IV. o trovách konania vo veci samej ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

36. Žalovaný vo svojom odvolaní nesúhlasil s výrokom II., ktorým súd prvej inštancie žalobcovi priznal právo (správne nárok - viď § 262 ods. 1 CSP) na náhradu trov konania v späťvzatej časti vzájomnej žaloby žalovaného. Žalovaný tvrdil, že vzájomnú žalobu založil na žalobcovom tvrdení, že je vlastníkom nehnuteľností, o ktoré v konaní ide. Po vykonanom dokazovaní však bol nútený vziať vzájomnú žalobu späť z dôvodu, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, lebo nie je vlastníkom sporných nehnuteľností. Žalovaný zdôraznil, že nebol účastníkom konania o určení vlastníckeho práva vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12C/149/2013. Svoje konanie považoval žalovaný za hospodárne, lebo ihneď, keď sa dozvedel, že žalobca nie je vlastníkom sporných nehnuteľností, vzal vzájomnú žalobu späť. Žalovaný tak v odvolaní vyjadril presvedčenie, že nárok na náhradu trov konania nemal znášať z dôvodu naplnenia dôvodov v zmysle § 257 CSP.

37. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom žalovaného, že v tomto prípade nemal byť zaviazaný k náhrade trov konania žalobcovi, avšak nie z dôvodov hodných osobitného zreteľa ako požaduje, ale jednoducho preto, že zavinenie zastavenia konania tu nemožno vidieť prvoplánovo v späťvzatí vzájomnej žaloby. Späťvatie vzájomnej žaloby bolo totiž v tomto prípade dôsledkom konania žalobcu.

V konaní vyšlo najavo, že žalobcovi už v čase podania žaloby nesvedčalo vlastnícke právo, ktorého ochrany sa domáhal žalobou. Pritom to nebolo dôsledkom skutočností, na ktoré žalobca nemal vplyv, pretože právny úkon, ktorým mal vlastnícke právo nadobudnúť od ním ovládanej právnickej osoby bol neplatným. Žalovaný o týchto skutočnostiach nemal žiadnu vedomosť a konal v dôvere v zápis v katastri nehnuteľností, ktorý však nezodpovedal skutočnosti. To, že vzájomnej žalobe chýba elementárne východisko - vlastnícke právo žalobcu nemohol žalovaný pri jej podaní nijako predpokladať. Naopak tento nedostatok je potrebné pripísať na ťarchu žalobcu, ktorý mal úplný dosah na právny úkon, ktorým mal vlastnícke právo nadobudnúť ako aj vedomosť o prebiehajúcom spore o neplatnosť tohto právneho úkonu a o výsledku tohto sporu. Preto samotný úkon žalovaného, ktorým potom čo vyšiel nedostatok vlastníctva žalobcu najavo vzal bezodkladne späť svoju vzájomnú žalobu odsúdenú na neúspech, bol len následkom uvedeného konania žalobcu. Preto bolo potrebné pripísať zavinenie zastavenia konania o vzájomnej žalobe žalobcovi.

38. Vzhľadom na uvedené odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie o náhrade trov konania o vzájomnej žalobe a žalovanému, ktorému by podľa § 256 ods. 1 CSP patril nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe proti žalobcovi, ktorý zaviniel jej späťvzatie, nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe nepriznal, pretože ich nahradíť nežiadal.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi, nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný (žalobca napadol odvolaním výrok III. a IV., pričom bol neúspešný; žalovaný napadol odvolaním výrok II., pričom bol úspešný). V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).